

Developing Reading Skills Using The Thai Language Learning Process

Phitak Harnklar^{1*}

¹ Mahamakut Buddhist University, Isan Campus, Thailand

* Corresponding author. E-mail: phitak18022537@gmail.com

ABSTRACT

This article aims to present the development of reading skills using the Thai language learning process. Reading is a mental process that requires the eyes to touch letters or other printed materials. Recognize and understand the meaning of words used to convey ideas, knowledge, and understanding between the writer and the reader. To understand each other. And the reader can take that meaning can be put to good use Using the Thai language learning process by various methods can develop student's reading skills., which organizes learning to develop reading to achieve the goals Teachers must give students the opportunity to practice reading skills and practice them regularly. It focuses on allowing students to perform tasks and exchange knowledge with each other within the classroom. The activities must be consistent with learning and close to the students in order to make them interested. It also makes students happy and want to continue training themselves.

Keywords: Reading Skill Development, Learning Management Process, Thai Language

การพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

พิทักษ์ หาญกล้า^{1*}

¹ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: phitak18022537@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ สื่อความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นๆ นำไปใช้ประโยชน์ได้ การใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยวิธีต่างๆ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะการอ่านและฝึกอย่างสม่ำเสมอ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานและได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันภายในห้องเรียน โดยกิจกรรมที่จะต้องมี การสอดคล้องกับการเรียนรู้และใกล้ชิดผู้เรียนจึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และยังทำให้ผู้เรียนมีความสุขและอยากที่จะฝึกฝนตนเองต่อไป

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการอ่าน, กระบวนการจัดการเรียนรู้, ภาษาไทย

© 2023 JAE: Journal of Applied Education

บทนำ

วิชาภาษาไทย เป็นวิชาทักษะที่นักเรียนต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง ซึ่งประกอบด้วยทักษะต่างๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะการอ่านนับว่าเป็นความสามารถขั้นพื้นฐานทางภาษาที่มีความสำคัญและเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาคุณภาพชีวิต นอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การอ่านเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ เป็นทักษะพื้นฐาน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในเรื่องต่างๆ (วรรณฤดี สุขชื่น, 2563)

การดำรงชีวิตในโลกปัจจุบันเป็นการสื่อสารในโลกดิจิทัล การติดต่อสื่อสารกันในโลกออนไลน์ ความเจริญความก้าวหน้าและเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว และเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเจริญทางด้านเทคโนโลยี การสื่อสารได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะด้านการศึกษา การประกอบอาชีพต่างๆ รวมไปถึงความบันเทิงต่างๆ ตลอดจนความเจริญของทางสติปัญญา ดังนั้นทักษะสำคัญในการรับรู้ข่าวสารคือการอ่านและการเขียน เพราะการอ่านและการเขียนถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการรับสารและการส่งสาร (ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และ อรพรรณ ตูจินดา, 2563)

จิรวรรณ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในความรู้และความคิด มองโลกที่กว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม สอดคล้องกับสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญเพราะจะช่วยให้สร้างความคิดให้เกิดกับผู้อ่าน ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้กับผู้อ่าน ทำให้เกิดทักษะการสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสาระแต่ละประเภทที่มีรูปแบบของการนำเสนอที่แตกต่างกัน การอ่านสารหลายประเภทย่อมเห็นข้อที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาในการอ่านให้สูงขึ้น

การอ่านที่มีประสิทธิภาพจะต้องสามารถประสมประสานของตัวอักษรอย่างคล่องตัวแล้วไตร่ตรองออกเสียงคำ ประโยค ข้อความสั้น อย่างคล่องแคล่ว มีความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านออกเสียงได้ทันที ย่อมสามารถนำความรู้

ความเข้าใจ ประสบการณ์ในการอ่านไปใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคมได้ สอดคล้องกับ พนิตนันท์ บุญพามี (2542) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิด ทำให้คนเรามีความองอาจทางวุฒิปัญญาและความสามารถมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่าน ให้เป็นไปทางที่ดีงามได้ด้วยตนเอง รวมทั้งพัฒนาคนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การอ่านคือหัวใจของการเรียนรู้และเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นยิ่งในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ แสวงหาประสบการณ์เบื้องต้น เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ในระดับสูงและการดำเนินชีวิตของผู้เรียน โดยเฉพาะระดับประถมศึกษาหากเริ่มต้นดี รากฐานการอ่านของเด็กจะดีตามไปด้วย (กรมวิชาการ, 2545)

การอ่านสามารถพัฒนาบุคคลได้อย่างรอบด้านทั้งวิชาการความรู้ และอารมณ์ อีกทั้งประโยชน์ของการเป็นผู้ที่อ่านอย่างสม่ำเสมอ ก็มักเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองที่ดีจึงส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานสูงกว่าผู้ที่ไม่ชอบอ่าน และหากสังคมใดมีประชากรที่มีความรอบรู้มากก็จะทำให้สังคม ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรืองตามไปด้วย การอ่านให้เกิดประโยชน์กับชีวิตนั้นมีความจำเป็นอยู่ว่าผู้อ่านจะต้องสามารถทำความเข้าใจ การอ่านได้อย่างถ่องแท้ จึงจะสามารถวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง (วนิดา พรหมเขต, 2559) บทความนี้จะมุ่งนำเสนอการพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมุ่งหวังให้ครูผู้สอนได้นำความรู้ ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่าน และสามารถนำการคิดไปใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม

การอ่าน

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านจึงจะสามารถเข้าใจและสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทั่วโลก ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และมีความอยากรู้อยากเห็น การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่างๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542)

การอ่าน คือ การรับรู้ข้อความในข้อเขียนของตนเอง หรือของผู้อื่น รวมทั้งการฯ รับรู้เครื่องหมายสื่อต่างๆ เช่น เครื่องหมายจราจร และเครื่องหมายที่แสดงในแผนภูมิฯ ต่อมาการอ่านเป็นพฤติกรรมการสนทนาโต้ตอบระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยการสื่อสารผ่านสารหรือข้อเขียนที่เรียบเรียงเป็นข้อความภาษา ซึ่งมีรูปแบบและวัตถุประสงค์แตกต่างกันไป แทนการพูดคุยกันโดยตรง ดังนั้น การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายของสารจากลายลักษณ์อักษร ซึ่งอาจจะเป็นการอ่านในลักษณะการอ่านออกเสียง หรือการอ่านในใจก็ได้ (ศรีสุตา จริยากุล, 2545) การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนเกี่ยวกับการแสดงปฏิกริยาร่วมกัน ระหว่างความคิดและภาษา เนื่องจากผู้อ่านจะต้องพยายามสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องอาศัยการพิจ พิจารณา สิ่งที่ปรากฏอยู่ในข้อความที่อ่านเพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการเลือกความหมาย เหมาะสมที่สุดจากเนื้อความที่อ่าน” (Goodman, 1970) การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้อ่าน ทั้งในลักษณะของการอ่านเพื่อเก็บสาระ ความรู้ ความคิด ข้อสังเกตในการใช้ภาษา แล้วยังสามารถได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่านได้อีกด้วย เห็นได้ว่าประโยชน์ในการอ่านนั้นมีมากเพราะทำให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์มีความฉลาด รอบรู้ และยังส่งเสริมให้มีจิตใจที่ดีงาม ดังนั้นเราจึงควรมีความสนใจและความเพียรในการอ่านอย่างสม่ำเสมอ (วนิดา พรหมเขต, 2559)

กล่าวได้ว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมการสนทนาโต้ตอบ ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน เป็นกระบวนการของการรับรู้ และเข้าใจสาระที่เขียนขึ้น เป็นการรวบรวมความคิด ทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เพื่อพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2549) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายส่วน ดังนี้

- ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวข่าวสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

- ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการทางภาษาของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก

- ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง

- ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาทางการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาใช้ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน

- ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา หมายถึง การรู้จักเลือกวิธีสอนอ่านที่เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการ เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน

- ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจำเรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็จะต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งการที่ผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยนั้นยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนั้นอีกด้วย

สรุปความหมายของการอ่าน หมายถึง การเข้าใจความหมายของคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องที่อ่าน และเรื่องที่อ่านมีความสำคัญต่อประเทศชาติและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า ผู้ที่อ่านมากนอกจากได้รับความรู้อย่างกว้างขวางแล้ว ยังทำให้ผ่อนคลายความเครียด ซึ่งเป็นประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านนั่นเอง

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำ ที่ใช้สื่อความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้อ่าน ทั้งในลักษณะของการอ่านเพื่อเก็บสาระ ความรู้ ความคิด ข้อสังเกตในการใช้ภาษา แล้วยังสามารถได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่านได้อีกด้วย เห็นได้ว่าประโยชน์ในการอ่านนั้นมีมาก เพราะทำให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์มีความฉลาด รอบรู้ และยังส่งเสริมให้มีจิตใจที่ดีงาม ดังนั้นเราจึงควรมีความสนใจและมีความเพียรในการอ่านอย่างสม่ำเสมอ (วนิดา พรหมเขต, 2559)

ความสำคัญของการอ่านหนังสือมีผลต่อผู้อ่าน 2 ประการ คือ ประการแรก อ่านแล้วได้ “อรรถ” ประการที่สอง อ่านแล้วได้ “รส” ถ้าผู้อ่านสำนึกอยู่ตลอดเวลาถึงผลสำคัญของสองประการนี้ ย่อมจะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากหนังสือตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนเสมอ การอ่านมีความสำคัญต่อทุกคนทุกเพศทุกวัยและทุกสาขาอาชีพ (วรรณ โสมประยูร, 2544) ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด การเขียน ทั้งในด้านการกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงานต่างๆ ในสังคม

3. การอ่านสามารถช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้ความมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรืออภิปรายปัญหาต่างๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตัวเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่างๆ ในอดีต เช่น อ่านศิลาจารึก ประวัติศาสตร์เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้อนุชนรุ่นหลังรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

สรุปความสำคัญของการอ่านว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการแสวงหาความรู้ การเรียนรู้ และพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต

กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมประจำชาติและยังเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญ เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างเอกภาพของชาติทำให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตลอดจนเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาคนในชาติ เพราะการศึกษาเล่าเรียนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการถ่ายทอดความคิดศิลปะวิทยาการล้วนต้องใช้ภาษาทั้งสิ้น ดังนั้น ภารกิจของการศึกษาประการหนึ่งก็คือการสอนภาษาไทยให้คนในชาติสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง และสามารถสืบทอดมรดกทางภาษาซึ่งเป็นวัฒนธรรมของชาติ มีความชื่นชมที่จะใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและมีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย (ศูนย์พัฒนาหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ, 2532) ดังนั้น การศึกษาวิชาภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนในชาติของเราซึ่ง วรรณิ โสมประยูร (2534) ได้สรุปความสำคัญของการสอนภาษาไทยไว้ตอนหนึ่งว่า มนุษย์ได้ใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เป็นเครื่องมือในการศึกษาความรู้ เพื่อประกอบอาชีพ พัฒนาบุคลิกภาพและสร้างเสริมคุณภาพชีวิตในด้านอื่นๆ เพราะคนเราได้รับความรู้ ความคิดต่างๆ จากการฟัง การอ่าน แล้วการเขียนบันทึกไว้เพื่อพูดหรือเขียนถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจอีกทอดหนึ่ง การเขียนของนักเรียนที่อ่อนภาษาจึงทำให้อ่อนวิชาอื่นๆ ด้วยด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้และได้กำหนดจุดประสงค์ของการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

ความสำคัญของภาษาไทยกระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้และได้กำหนดจุดประสงค์ของการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535)

1. มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
2. สามารถใช้ภาษาติดต่อทั้งการรับรู้และถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล
3. สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลตลอดจนสามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้
4. มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่านและใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้อื่นๆ

5. สามารถใช้ประสบการณ์จากการเรียนภาษาไทยมาช่วยในการคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหา และวินิจฉัยเหตุการณ์ต่างๆ อย่างมีเหตุผล

6. มีความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทยและวรรณคดี ทั้งในด้านวัฒนธรรมประจำชาติและการเสริมสร้างความงดงามในชีวิต

จากจุดประสงค์ของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยมีความมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาการทางภาษาในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน สำหรับด้านการเขียนนั้น การเรียนภาษาไทยจึงควรเน้นสัมฤทธิ์ผลของทักษะการเข้าใจทางภาษา คือ การฟังการอ่านและทักษะการใช้ภาษาคือการ พูดและการเขียน จนสามารถใช้เป็นเครื่องมือให้เกิดความเข้าใจแสวงหา

ความรู้และมีเหตุผลเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอันจะนำไปสู่การมีชีวิตที่ผาสุกในสังคม ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่โดยตรงในการสอนภาษาไทยให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายคือ ครูซึ่งควรตระหนักถึงความมุ่งหมายดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับวิธีการสอนภาษาไทยให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายคือครูซึ่งควรตระหนักถึงความมุ่งหมายดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยขึ้น ทรง จิตปราสาท (2526) ได้กล่าวไว้ว่า มีวิธีการสอนหลายวิธี ครูควรเลือกใช้วิธีใดก็ได้ที่เห็นว่าเหมาะสมและตรงตามความถนัดของครู โดยให้การดำเนินการสอนนั้นทำให้เด็กเรียน ฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้ถูกต้องรวดเร็วและสัมพันธ์กัน เรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน การสอนจะต้องจัดให้มีการสอนครบ 6 ประการดังต่อไปนี้

1. สอนสระ พยัญชนะ ให้บอกชื่อ ออกเสียง และเขียน ให้ถูกต้องจะสอนครบทุกตัวทันทีหรือจะสอนบางตัวโดยเริ่มจากพยัญชนะที่เด็กได้พบก่อนแล้วค่อยเพิ่มขึ้นจนครบทุกตัวแล้วนำมาเรียงลำดับให้ถูกต้องในภายหลังก็ได้
2. สอนคำ ให้อ่าน – เขียน ให้ถูกต้องรู้ความหมาย
3. สอนประโยค ให้อ่าน เขียน ให้ถูกต้องรู้ความหมายและใช้คำเรียงประโยคได้ถูกต้องทั้งในการพูดและการเขียน
4. สอนแจกลูก ให้สามารถจับหลักเกณฑ์วิธีออกเสียงผสมพยัญชนะกับสระ เพื่อนำไปใช้ในการอ่านและเขียนคำที่ต้องการได้

5. สอนผันให้สามารถจับหลักเกณฑ์วิธีออกเสียง ผันวรรณยุกต์ เพื่อนำไปใช้ในการอ่านและการเขียนคำที่ต้องการได้
6. สอนการใช้ภาษาไทย ให้สามารถใช้ภาษาไทยสื่อความหมายแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกทั้งการพูด และการเขียนได้ถูกต้องทั้งสะกดตัวและความหมายได้ดี ตามวัยและระดับชั้น เช่น ในการอภิปราย เล่าเรื่อง แต่งความ จดหมาย

สรุปโดยได้ว่า การสอนหรือกิจกรรมใดก็ตาม ครูจำเป็นต้องฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้สัมพันธ์กันไม่ควรแยกเป็นทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของนักเรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะทั้ง 4 อยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นในการเรียนการสอนครูจึงต้องให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะเหล่านี้ให้ดีที่สุดเพราะนอกจากทักษะทั้ง 4 จะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดแล้วยังเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนวิชาต่างๆ และสามารถนำทักษะการใช้ภาษาดังกล่าวไปใช้ในการติดต่อสื่อสารในสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วยและเป็นสิ่งที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่ในกลุ่มสาระภาษาไทยที่จะต้องเสริมสร้างหรือจัดกระบวนการหลักๆในการจะต้องมีการ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในตามหลักการเรียนรู้ในภาษาไทย

การพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงการเปลี่ยนห้องเรียนให้เป็นห้องปฏิบัติการที่พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง เป็นการ จัดสภาพการณ์ในห้องเรียนให้ผู้เรียนได้ลงมือ “ปฏิบัติ” จากกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์ของผู้เรียน การสะท้อนคิดและการสนทนาบนหลักเหตุผล การสนทนาเป็นสื่อกลางสำคัญในการสะท้อนคิดที่จะนำไปสู่วิถีปฏิบัติ ในขณะที่ประสบการณ์จะเป็นปัจจัยสำคัญในการสะท้อนคิดและความเชื่อ ผ่านการตั้งคำถาม การแสวงหาคำตอบการประมวลสรุปความเข้าใจกลายเป็นความรู้ที่สร้างขึ้นได้เอง ท่ามกลางบรรยากาศการร่วมมือกันเรียน (เบญจวรรณ ชุนฤทธิ์, 2562) ซึ่งในบทความนี้ผู้เขียนขอเสนอการพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และ อรพรรณ ตูจันดา (2563) การพัฒนาความสามารถในการอ่าน เขียน ภาษาไทยโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะตามกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จากผลการวิจัยซึ่งเป็นขั้นตอนการนำชุดฝึกเสริมทักษะความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนภาษาไทยไปใช้ในการทดลอง จากการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระของกิจกรรมซึ่งมีจำนวน 20 แผน พบว่า การทำกิจกรรมดังกล่าวสามารถช่วยเสริมและเพิ่มทักษะในการอ่านและการเขียนแสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์ เด็กนักเรียนได้ทำกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ มีโอกาสค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม มีโอกาสคิดวิเคราะห์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงมีหน้าที่สำคัญในการให้ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ การเห็นคุณค่าความสำคัญของภาษาไทย การเห็นถึงประโยชน์ของการเขียนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาความคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย และเกิดทักษะตามที่

ต้องการโดยปลูกฝังให้นักเรียนได้มีเจตคติที่ดีและทักษะทางด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์และสามารถนำทักษะเหล่านั้นไปใช้เป็นหลักการดำเนินชีวิตประจำวัน และยังเสนอแนะว่า ครูผู้สอนสามารถนำกิจกรรมชุดฝึกเสริมทักษะความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยดังกล่าวไปจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียนได้ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำชุดฝึกเสริมทักษะความสามารถด้านการอ่าน การเขียนภาษาไทยไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระอื่นๆ เพื่อให้เกิดทักษะการอ่าน เขียนและกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ โดยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ เกิดเจตคติที่ดีในแต่ละกลุ่มสาระ ซึ่งยังสอดคล้องกับพินลพร พงษ์ประเสริฐ (2563) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากรูปแบบขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต เป็นรูปแบบวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนโดยครูจะต้องแสดงแบบให้นักเรียนเห็น เข้าใจชัดเจน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ครูมีบทบาทมากกว่าผู้เรียน ดังนั้นในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำให้นักเรียนช่วยกันฝึกให้นักเรียนที่เรียนดีจับคู่ฝึกกับนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือจัดกิจกรรมกลุ่มเล็กให้ช่วยการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม โดยครูคอยดูแลการฝึกและคอยให้กำลังใจ และการเสริมแรง นอกจากนั้นยังจัดเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กอ่อนที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด

สุชาติ กล้าไย, สุกัญญา รุจิเมธธาภาส และ วาญญู ขลิบเงิน (2565) ศึกษาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่า เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความได้ในระดับสูงขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิควิธีการสอน แบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้ ค้นคว้าข้อมูลและศึกษาเนื้อหาด้วยตนเองผ่านแบบฝึกทักษะ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น แสดงให้เห็นว่ากระบวนการในการจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้นทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญได้จากแบบฝึกหัด ได้ลงมือปฏิบัติและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ภายใต้การแนะนำของครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ LARDIZABAL AND OTHERS (1970) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ต้องยึดหลักสำคัญที่ว่าแกนกลางของประสบการณ์อยู่ที่ความต้องการของผู้เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยวิธีต่างๆ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะการอ่านและฝึกอย่างสม่ำเสมอ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานและได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันภายในห้องเรียน โดยกิจกรรมที่ทำจะต้องมีการสอดคล้องกับการเรียนรู้และใกล้ชิดตัวผู้เรียนจึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และยังทำให้ผู้เรียนมีความสุขและอยากที่จะฝึกฝนตนเองต่อไป

บทสรุป

การพัฒนาการอ่านของผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับวิธีสอน เทคนิคการสอน การสร้างสื่อวัตกรรมการที่จะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนไม่ให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ซึ่งการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้จึงถือได้ว่าสำคัญที่จะนำมาพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพอันสูงสุดได้เป็นอย่างดี เพราะการออกแบบการเรียนรู้ที่ดีจะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการอ่านของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านได้เป็นอย่างดีและได้มีโอกาสใช้ภาษาเสมือนจริง มีความมั่นใจในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น และกล้าที่จะสะกดและรู้จักคำที่หลากหลาย อีกทั้งผู้เรียนยังได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนคนอื่นๆ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นเพื่อเป็นการตรวจสอบ

ความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมได้นักเรียนเกิดการอ่านและการฝึกในการสะกดคำและการเรียนรู้ในการอ่านได้นี้นักน้อยเท่าไรเป็นอย่างดี

การใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยวิธีต่างๆ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะการอ่านและฝึกอย่างสม่ำเสมอ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานและได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันภายในห้องเรียน โดยกิจกรรมที่ทำการจะต้องมีการสอดคล้องกับการเรียนรู้และใกล้ชิดผู้เรียนจึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และยังทำให้ผู้เรียนมีความสุขและอยากที่จะฝึกฝนตนเองต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *หลักการพื้นฐานการสอนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). *คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร. ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)*. กรุงเทพฯ: ศรุสภา. ลาดพร้าว.
- จิรวัดณ์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ. (2556). *การอ่านและการเขียนทางวิชาการ (Academic Reading And Writing)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading. Promotion)*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และ อรพรรณ ตูจินดา. (2563). การพัฒนาความสามารถในการอ่าน เขียน ภาษาไทยโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะตามกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาสำหรับโรงเรียนที่ได้รับการบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 12(2), 491-511.
- ทรง จิตประสาท. (2526). *วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. ฉะเชิงเทรา: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา
- เบญจวรรณ ขุนฤทธิ์. (2562). รูปแบบและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี*, 30(2), 1-16.
- พนิตนันท์ บุญพามิ. (2542). *เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์*. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา
- พิมลพร พงษ์ประเสริฐ. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- วนิดา พรหมเขต. (2559). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการพัฒนาทักษะการอ่าน*. อุตรธานี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- วรรณฤดี สุขชื่น. (2563). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาป่าชะ-เขาเพิ่ม จังหวัดนครนายก*. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- วรรณิ์ โสมประยูร (2534). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2544). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). *นวัตกรรมตามแนวคิด Backward Design*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรีสุตา จริยากุล. (2545). *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5: การอ่าน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ, (2532) ผลการศึกษาคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. *วารสารวิจัยทางการศึกษา*, 19(3), 76.

สุชาติดา กล่ำไย, สุกัญญา รุจิเมธภาส และ วทัญญู ขลิบเงิน. (2565) การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน *การประชุมสัมมนาวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 22 “ชีวิตวิถีใหม่ของการศึกษาในสังคมดิจิทัล”* (น. 347-358). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2551). ความรู้พื้นฐานทางการอ่าน ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา การใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 1-8*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

Goodman, K. S. (1970). Psycholinguistic universals in the reading process. *Visible Language*, 4(2), 103-110.

Lardizabal, A. S. (1970). *Methods and principles of teaching*. Quezon City: Alemar – Phoenix.

